

לעלה לה  
כל אשר  
לכם ויאיש  
נדר או אל  
כל מועם של  
יבלה או  
וашה לא  
ושה שרה  
ומייר וכ  
ובארעך  
לחוב אכ  
לא ריעז  
לאמר שע  
ימים תל  
לקרבן א  
השותטה  
לרענכם  
בקראני  
ולא תוחז  
אני יהוה  
להיות ל  
ויהבר ית  
ואמרה  
מיraiין  
מלאה  
כל מלא  
מושבבה  
אליה מו  
בכיוועדר  
בין הער  
זהה זאג  
ביום הר  
עבדה כל

יהיה בז מועם לא יקרב להקריב כחט אהיה כי כל  
איש אשר בו מועם לא יקרב איש עזיר או פסח או  
חרוב או שרוע או איש אשר יהיה בו שבר רגלו או  
שבר יד או גבן או דק או הבל בעינו או גרב או  
לפת או מרוח אשר כל איש אשר בו מועם מזרע  
אהרן הכהן לא יגע להקריב את אשיה יהוה מועם בו  
את כחט אהיה לא יגע להקריב לחוב אהיה מקדש  
הקדשיך ומין הקדשיך יאכל אר אל הפרכת לא  
יבא ואל המזבח לא יגע כי מועם בו ולא יהחל את  
מקדש כי אני יהוה מקדש ידבר משה אל אהרן  
ואל בניו ואכל כל בני ישראל

וידבר יהוה אל משה לא אמר דבר אל אהרן ואל  
בניו יינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחוללו את שב  
קדשיך אשר הם מקדשיך לי אני יהוה אמר אלהם  
לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעיכם אל  
הקדשיך אשר יקדשו בני ישראל ליהוה וטמאתו  
עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה איש  
איש מזרע אהרן והוא צרווע או זב בקדשים לא  
יאכל עוד אשר יטהר והגע בכל טמיא נפש או  
איש אשר הדשא ממינו שכבת זרע או איש אשר  
יגע בכל שירק אשר יטמא לו או באדם אשר  
יטמא לו בכל טמאותו נפש אשר הגע בו וטמאה  
עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רוחץ בשרו  
במייב ובא השם משוטה וודזיר יאכל מן הקדשים  
כי לוחמו הוא נבלה וטפחה לא יאכל לטמאה בה  
אני יהוה ושמורו את משכורתתי ולא ישא על לי חטא  
ומותיבו כי יחוללו אני יהוה מקדש וכל זר לא  
יאכל קדש השיב כהן ושביר לא יאכל קדש וכהן  
כי יקעה נפש קני כספו הוא יאכל בו ויכליז  
ביהתו הם יאכלו בלוחמו ובת כהן כי היה לאיש  
זר הוא בתרומה הקדשים לא האכל ובת כהן  
כי תהיה אלמנזה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל  
בית אביה כגעוריה מוכחות אביה התאכל וככל